திருவாசகம்

திருச்சதகம்

மெய்யுணர்தல்

Meiyunarthal

1. பொய் தவிர்த்து மனம், வாக்கு, காயத்தினால் வழிபடல் வேண்டும்.
   Poi thavirthu manam, vaakku, kaayatthinaal vazhipadal vendum.

2. சிவத்தை மட்டுமே வணங்குதல் வேண்டும், இறைவன் திருவருள் பெறவேண்டும் என்ற வேற்கை வேண்டும்.
   Sivatthai mattumey vanangguthal vendum, Iraivan thiruvarul peravendum endra veatkai vendum.

3. உலக பதவிகள் நிலையல்ல, அதனால் திருவருள் வைராக்கியம் வேண்டும்.
   Ulaga pathavigal nilaiyalla, athanaal thiruvarul vairaakkiyam vendum.

4. சிவபரம்பொருள் மட்டுமே தன் நிகரற்றது மற்ற யாவையும் உயிர் வர்க்கமே (திருமால், பிரம்மா)
   Sivaparamporul mattumey than nigarattrathu, mattra yaavaiyum uyir varkkamey (thirumaal, brammah).

5. தவம் புரிதலும், மலரிட்டு வழிபடுதலும் சிவத்தை அடைய சிறந்த வழி.
   Thavam purithalum, malarittu vazhipaduthalum Sivatthai adaiya sirrantha vazhi.

6. இடையறா அன்பினால் வழிபடுதல் வேண்டும்.
   Idaiyarraa anbinaal vazhipaduthal vendum.

7. காமிய வழிபாடு கூடாது.
   Kaamiya vazhipaadu koodaathu.

8. இறைவன் சர்வ வல்லமையாளன் (காலத்தைக் கடந்தவன்).
   Iraivan sarva vallamaiyaalan (kaalatthai kadanthavan).

9. இறைவன் மகா கருணையாளன்.
   Iraivan magaa karunaiyaalan

10. எல்லா உயிர்களையும் உய்விப்பதே இறைவனின் நோக்கம்.
    Ellaa uyirgalaiyum uivippathey iraivanin noakkam.

அறிவுறுத்தல்

Arivurutthal

1. அடியார் கூட்டத்தில் இருப்பது அவசியம்.
   Adiyaar koottatthil iruppathu avasiyam.

2. திருவருள் பேற்றை பெருவதையே நோக்கமாக கொள்ள வேண்டும்.
   Thiruvarul peattrai peruvathaiyea noakkamaaga kolla vendum.

திருவாசகம்

திருச்சதகம்

3. திருவடி பேறு பெற சரியை.
   Thiruvadi pearu pera sariyai

4. கிரியை யோகம் செய்தல் அவசியம்.
   Kiriyai, yoagam seithal avasiyam.

5. இறைவன் உயிரில் ஒன்றாய், உடனாய், வேறாய் (அத்துவிதமாய்) நின்று அருளுவன்.
   Iraivan uyiril ondraai, udanaai, vearaai (atthuvithamaai) nindru aruluvan.

6. பிறவி அறுக்க வழிபாடு அவசியம்.
   Piravi arukka vazhipaadu avasiyam.

7. உண்மை அன்புடையவரே இறைவனைக் காண்பர்.
   Unnmai anbudayavare iraivanai kaanbar.

8. நன்றியினால் வழிபட வேண்டும்.
   Nandriyinaal vazhipada vendum.

9. நிலையில்லா சிற்றின்பத்தை நாடுவதை விடுத்து நிலையான பேரின்பத்தை நாட வேண்டும்.
   Nilayillaa sittrinbatthai naaduvathai vidutthu nilaiyaana pearinbatthai naada vendum.

10. தவறினால் (சிற்றின்பம்) துன்பக்கடலில் சென்று மூழ்கடிக்கும்.
    Thavarinaal (sittrinbam) thunbakkadalil sendru moozhgadikkum.

<u>சுட்டறுத்தல்</u>

<u>Suttarutthal</u>

1. இறைவன் மீது அன்பின்மைக்குக் காரணம் (யான் எனது எனும் பற்றுடைய) தீவினை.
   Iraivan meethu anbinaikku kaaranam (yaan enathu enum patrudaiya) theevinai.

2. இறைவனே உணர்த்த உயிர் இறைவனை உணரும்.
   Iraivane unarttha uyir iraivanai unarum.

3. இறைவன் எல்லா உயிர்களையும் அதன் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப ஆட்கொள்வான்.
   Iraivan ella uyirgalaiyum athan pakkuvatthitku eartpa aarttkollvaan.

4. மனம், வாக்கு, காயத்தினால் (கருவிகரணம்) வழிபடுதல் அவசியம்.
   Manam, vaakku, kaayatthinaal (karuvikkaranam vazhipaduthal avasiyam).

5. இறைவன் சுட்டி அறிய முடியாதவர்.
   Iraivan sutti ariya mudiyaathavar.

6. ஐம்புலன் ஒடுக்கம் இறையருளாளேயே வரும்.
   Aimbulan odukkam iraiyarulaaleaye varum.

7. பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்த ஐந்தெழுத்து மந்திரம் ஓதுதல் அவசியம்.
   Piravi perungkadal neentha ainthezhutthu manthiram oathuthal avasiyam.

8. பக்குவ உயிர்களுக்கு இறைவனே குருவாக வந்து அருளுவன்.
   Pakkuva uyirgalukku iraivane guruvaaga vanthu aruluvan.

9. அடியார்க்கு அடியன் ஆகுதல் அன்பை வளர்ப்பதற்கு சிறந்த வழியாகும்.
Adiyaarkku adiyan aaguthal anbai valarppathatku sirantha karuviyaagum (yaan enathu).

10. இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட உயிர் யாருக்கும் அடிமைப்படுவதோ, எதற்கும் அஞ்சுவதோ இல்லை, இன்பத்தில் திளைக்கலாம்.
Iraivanaal aatkollappatta uyir yaarukkum adimaippaduvatho, ethartkum anjuvatho illai, inbathil thilaikkalaam.

ஆத்தும சுத்தி

Aatthuma Sutthi

1. உயிர் சிவபரம்பொருளைக் காண, அன்பு பெருகும் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டும்.
Uyir Sivaparamporulai kaana, anbu perugum kaariyatthil eedupa vendum.

2. மெய் நெறி நில்லாது பொய் நெறி புகின் பாசத்தொடர்பு அறாது.
Mei neri nillaathu poi neri pugin paasa thodarbu araathu.

3. பொறி புலன்களினால் இறைவனைக் காண இயலாது.
Pori pulanngalinaal iraivanai kaana iyalaathu.

4. உலக போகங்கள் நிலையான இன்பத்தை தறா (துன்பத்தைத் தரும்).
Ulaga boaganggal nilaiyaana inbatthai tharaa (thunbatthai tharum).

5. இறைவன் செய்யும் பேருதவியை என்றும் நன்றியினால் நினைந்து வழிபடல் வேண்டும்.
Iraivan seiyum pearuthaviyai endrum nandriyinaal ninaithu vazhipadal vendum.

6. பக்குவம் பெற்ற உயிரே சிவலோகம் புகும்.
Pakkuvam pettra uyire Sivaloagam pugum.

7. இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டபின் பிரிந்து வாழ்வது என்பது துன்பம் என்று உயிர் உணர வேண்டும்.
Iraivanaal aatkollappattapin pirinthu vaazhvathu enbathu thunbam endru uyir unara vendum.

8. சிவலோகம் விரும்புவார் உலக போகத்தை விரும்பார்.
Sivaloagam virumbuvaar ulagapoagatthai virumbaar.

9. உலகத்தை துறந்து தன் உயிரை விடவும் துணிவர்.
Ulagatthai thuranthu than uyirai vidavum thunivaar.

10. உயிருக்கு உறுதிதரும் செயல்களில் மட்டும் ஈடுபட வேண்டும்.
Uyirukku uruthi tharum seyalgalil mattum eedupada vendum.

திருவாசகம்
திருச்சதகம்

கைம்மாறு கொடுத்தல்
Kaimmaaru Kodutthal

1. உலக இன்பம் நிலையற்றது என்று உண்மையாக உணர வேண்டும்.
   Ulaga inbam nilaiyattrathu endru unmaiyaaga unara vendum.

2. இறைவன் காட்சி பொருளன்று, அனுபவப் பொருள். அவ்வனுபவம் பெற்று சிவத்தைக் காணும் நாள் எந்நாளோ என்று ஏங்க வேண்டும்.
   Iraivan kaatchi porulandru, anubava porul. Avvanubavam pettru Sivatthai kaanum naal ennaalo endru eangga vendum.

3. சதா ஏங்க வேண்டும்.
   Sathaa eangga vendum.

4. ஐம்புலன் நுகர்ச்சியில் வருவது துன்பமே என்றுணர்ந்து இறைவனை நுகரும் ஏக்கம் வேண்டும்.
   Aimbulan nugarchiyil varuvathu thunbame endrunarnthu iraivanai nugarum eakkam vendum.

5. மறக்கருணைக்கும் உயிரின்பால் கொண்ட அன்பே என்று உணர வேண்டும்.
   Marrakkarunaikkum uyirinpaal konda anbe endru unara vendum.

6. இறைவன் தன் கருணையினால் உயிர்களை வலிய வந்து ஆட்கொள்கிறான் என்று உணர வேண்டும்.
   Iraivan than karunaiyinaal uyirgalai valiyavanthu aatkollgiraan endru unara vendum.

7. சிவம் தானே வந்து அருளுவது, அதன் பெருங்கருணையினால், உயிரின் முயற்சியினால் அல்ல என்று உணர வேண்டும்.
   Sivam thaane vanthu aruluvathu, athan perungkarunaiyinaal, uyirin muyartchiyinaal alla endru unara vendum.

8. இறைவனின் அருள் இன்றி இறைஞானம் பெறுதல் இயலாது என்று உணர வேண்டும். அவன் கருணையை நினைந்து உருக வேண்டும்.
   Iraivanin arul indri irai nyaanam peruthal iyalaathu endru unara vendum. Avan karunaiyai ninainthu uruga vendum.

9. இறைவனது அன்பை எண்ணி நன்றிக் கடப்பாட்டுடன் வழிபட வேண்டும்.
   Iraivanathu anbai enni nandri kadappaattudan vazhipada vendum.

10. இறைவன் அறிவே வடிவானவன், உயிரின் அறியாமையை நீக்குவது அவனுடைய பெருங்கருணை என்று உயிர் உணர்ந்து நன்றியினால் வழிபட வேண்டும்.
    Iraivan arive vadivaanavan, uyirin ariyaamaiyai neekkuvathu avanudaiya perungkarunai endru uyir unarnthu nandriyinaal vazhipada vendum.

[1] லிருந்து [10] வரை உயிர் உணர்ந்து செயல்படுமாயின் அதுவே உயிர் இறைவனுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு.
[1] lirunthu [10] varai uyir unarnthu seyalpadumaayin athuve uyir iraivanukku seiyum kaimmaaru.

திருவாசகம்
திருச்சதகம்

அனுபோக சுத்தி
Anuboaga Sutthi

- உயிர் தன் இயலாமையை உணர்தல் /
  Uyir than iyalaamaiyai unarthal /

- ஆன்மா தன் உண்மை நிலையை சிவபரம்பொருள் உணர்த்த உணர்தல்
  Aanmaa than unnmai nilaiyai Sivaparamporul unarttha unarthal

- சிவானுபவத்தில் ஆன்மா தன்னை தூய்மை படுத்திக் கொள்ளுதல்.
  Sivaanubavatthil aanmaa thannai thooimai padutthikkolluthal.

1. இறைவன் செய்த பேருதவியை சதா நினைத்தல் - சுத்தி செய்யும் வழி
   Iraivan seitha pearuthaviyai sathaa ninaitthal – sutthi seiyum vazhi.

2. இறைவனின் திருவடியை சதா விடாது பற்றிக்கொள்ளுதல்.
   Iraivanin thiruvadiyai sathaa vidaathu pattrikkolluthal.

3. இறைவனடி சேர்வதே இன்பம், சேராமை துன்பம் என்று உணர்தல்.
   Iraivanadi servathey inbam, searaamai, thunbam endru unarthal.

4. பக்குவம் பெறுவதே இறைவனை அடைய வழி என்றும், பக்குவம் பெற்றகால் அவன் தானே அருளுவன் என்று உணர்தல்.
   Pakkuvam peruvathe iraivanai adaiya vazhi endrum, pakkuvam pettrakkaal avan thaane aruluvan endru unarthal.

5. பக்குவம் வந்த உயிர்கள் வீடுபேறு பெறுவது உறுதி என்றுணர்தல்.
   Pakkuvam vantha uyirgal veeduperu peruvathu uruthi endrunarthal.

6. பக்குவம் இல்லாதவர்கள் பக்குவம் வரும் வரை பொறுத்தல் வேண்டும்.
   Pakkuvam illaathavargal pakkuvam varum varai porutthal vendum.

7. உலகப் பற்றுகள் சிவபோகத்திற்கு தடையாகும் என்றுணர்தல்.
   Ulaga pattrugal Sivapoagatthitku thadaiyaagum endrunarthal.

8. இறைவன் ஆட்கொள்ளாத உயிர்களே இல்லை.
   Iraivan aatkollaatha uyirgale illai.

9. ஆட்கொள்ளப்பட்ட உயிர்கள் பெறும் பேறு இறைவன் திருவடி இன்பம்.
   Aatkollappatta uyirgal perum pearu iraivan thiruvadi inbam.

10. இறை திருவடி காட்சி கண்ட உயிர் ஒரு வினாடி பொழுதேனும் சிவப்பரம்பொருளை விட்டு பிரிய எத்தனிக்காது.
    Irai thiruvadi kaatchi kanda uyir oru vinaadi pozhuthenum Sivaparamporulai vittu piriya etthanikkaathu.

திருவாசகம்
திருச்சதகம்

ருண்யத்திரங்கல்
(இறைவனின் கருணையை எண்ணி இறங்குதல்)

Kaarunyatthiranggal
(Iraivanin karunaiyai enni irangguthal)

1. காயத்தோடு கூடிய துன்ப வாழ்க்கையை ஒழித்து இன்பம் தரும் இறைவனை எண்ணுதல்.
   Kaayatthoadu koodiya thunba vaazhkkaiyai ozhitthu inbam tharum iraivanai ennuthal.

2. திருவைந்தெழுத்தின் வாச்சியப் பொருளான இறைவனே உயிர்களுக்கு மயக்கத்தைத் தவிர்த்து புகலிடம் தரும் கருணைக்கு இரங்குதல்.
   Thiruvainthezhutthin vaachchiya porulaana iraivane uyirgalukku mayakkatthai thavirthu pugalidam tharum karunaikku irangguthal.

3. மெய்யன்பர், பொய்யன்பர் இருவரையுமே ஆட்கொண்டு அருளும் இறைவன் திறன் கண்டு இரங்குதல்.
   Meiyanbar, poiyanbar iruvaraiyume aatkondu arulum iraivan thiran kandu irangguthal.

4. உயிர்களின் மனதில் இரக்கத்தை இறைவனே உண்டாக்குகிறான் என்று எண்ணி இரங்குதல்.
   Uyirgalin manathil irakkatthai iraivane undaakkugiraan endru enni irangguthal.

5. சரணடைந்தார்க்கு புகலிடமாகும் இறைவன் தன்மைக்கு இரங்குதல்.
   Saranadainthaarkku pugalidamaagum iraivan thanmaikku irangguthal.

6. இறைவனின் குற்றம் பொறுக்கும் அருட்தன்மை கண்டு இரங்குதல்.
   Iraivanin kuttram porukkum arutthanmai kandu irangguthal.

7. சர்வ வல்லமை பொருந்திய இறைவன் உயிர்களுக்கு அருளும் பொருட்டு எளிமையாக வருதல் கண்டு இரங்குதல்.
   Sarva vallamai porunthiya iraivan uyirgalukku arulum poruttu elimaiyaaga varuthal kandu irangguthal.

8. ஆதரவு அற்ற உயிர்களுக்கு இறைவன் தன் திருவடி தந்து துணை நிற்பது கண்டு இரங்குதல்.
   Aatharavu attra uyirgalukku iraivan than thiruvadi thanthu thunai nirttpathu kandu irangguthal.

9. இறைவன் அன்பே உருவாய் இருத்தல் கண்டு இரங்குதல்.
   Iraivan anbe uruvaai irutthal kandu irangguthal.

10. எல்லாவற்றிலும் கலந்தும், பிரிந்தும் இருந்து உயிர்களுக்கும் அருளும் இறைவனின் அருட்தன்மை கண்டு இரங்குதல்.
    Ellavattrilum kalanthum, pirinthum irunthum uyirgalukkum arulum iraivanin arutthanmai kandu Irangguthal.

திருவாசகம்
திருச்சதகம்

<u>ஆனந்தத்தழுந்தல்</u>
(சிவானந்தம் பெற சிவத்திடம் மெய்யன்பு கொள்ள வேண்டும்)

<u>Aananthaththazhunthal</u>
(Sivaanantham pera sivaththidam meiyanbu kolla veandum)

1. எது நடந்தபோதும் இறைவன்பால் கொண்ட அன்பு மாறாது இருக்க இறைவனின் அருளை நாடு.
   Ethu nadanthapoathum iraivanpaal konda anbu maaraathu irukka iraivanin arulai naadu.

2. சிவபோகத்தைத் தவிர வேறு எந்த இன்பமும் உயிருக்கு ஒரு பொருட்டாகாது.
   Sivaboagaththai thavira vearu entha inbamum uyirukku oru poruttaagaathu.

3. உண்மையான அன்பு இறைவனிடம் கொள்ள இறைவன் அருள் வேண்டும்.
   Unnmaiyaana anbu iraivanidam kolla iraivan arul veandum.

4. ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் பொய் தவிர்ந்த மெய்யன்பு செழுத்த இறையருள் வேண்டும்.
   Ovvoru pirappilum poi thavirntha meiyanbu sezhuttha iraiyarul veadum.

5. மண்ணும் விண்ணும் எல்லாமுமே இறைவனை அடையவே விரும்பி வழிபடுகின்றன.
   Mannum vinnum ellaamume iraivanai adaiyave virumbi vazhipadugindrana.

6. இறை திருவடி ஐம்பொறிகளால் அறிய முடியாது அதனை அறியும் வழியும் இறைவனே காட்ட வேண்டும்.
   Irai thiruvadi aimporigalaal ariya mudiyaathu athanai ariyum vazhiyum iraivane kaatta veadum.

7. இறைவனே இரங்கி அருளாவிடில், அவனை சென்றடையும் வழி ஒன்றில்லை.
   Iraivane iranggi arulaavidil, avanai sendradaiyum vazhi ondrillai.

8. உலக இன்பமும் மறுமை இன்பமும் சிவபரம்பொருள் தரவே வரும்.
   Ulaga inbamum marumai inbamum sivaparamporull tharave varum.

9. இறைவனுக்கு அன்பில்லாது, வாழ்வதைவிட சாவதே மேல்.
   Iraivanukku anbillaathu, vaazhvathaivida saavathe mel.

10. இரும்பைப் போன்ற மனத்தையும் கனிய வைப்பவன் இறைவன், நம் முயற்சி என்று எதுவும் இல்லை.
    Irumbai poandra manathaiyum kaniya vaippavan iraivan, nam muyartchi endru ethuvum illai.

திருவாசகம்

திருச்சதகம்

ஆனந்த பரவசம்

(மெய்யுணர்வினால் இறையருள் பற்றியவர்கள் அடைவது ஆனந்தம், அதில் தன்னை மறந்து திளைப்பது பரவசம்)

Aanantha Paravasam

(Meiyunarvinaal iraiarull pattriyavargal adaivathu aanantham, athil thannai maranthu thilaippathu paravasam)

1. மெய்ப்பொருளைப் பற்றிய அனைத்து உயிர்களும் இறைவனின் திருவருளைப் பெறும்.
   Meipporulai pattriya anaithu uyirgalum iraivanin thiruvarulai perum.

2. மெய்யடியார்கள் உலகப் பேற்றை வெறுத்து, வீடுபேற்றையே விரும்புவார்கள்.
   Meiyadiyaargal ulaga peattrai verutthu, veedupeattraiye virumbuvaargal.

3. இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்கள் உலகில் வாழ விரும்பமாட்டார்கள்.
   Iraivanaal aatkollappattavargal ulagil vaazha virumbamaattaargal.

4. மெய்யுணர்வு பெறும் வழியை முறையாக உணர்ந்து அதன் வழி நின்று இறைவனைக் காண முயலவேண்டும்.
   Meiyunarvu perum vazhiyai muraiyaaga unarnthu athan vazhi nindru iraivanai kaana muyalaveandum.

5. பொய்மையினை நீக்கி மெய்மையினை நாடிச் செல்வோரே சிவலோகம் அடைவர்.
   Poimaiyinai neekki meimaiyinai naadi selvoare sivaloagam adaivar.

6. முற்றிலும் இறைவனை உணர்ந்த அடியார்கள் அவனைத் தவிர வேறொன்றை நினையாது வீட்டின்பம் அடைவர்.
   Muttrilum iraivanai unarntha adiyaargal avanai thavira vearondrai ninaiyaathu veettinbam adaivar.

7. மெய்யடியார்கள் மீளாத உலகமாகிய வீட்டினுள் புகுவது திண்ணம்.
   Meiyadiyaargal meelaatha ulagamaagiya veettinul puguvathu thinnam.

8. அதற்கு உறைப்பு மிக்க உண்மை அன்பு வேண்டும்.
   Athartku uraippu mikka unnmai anbu veandum.

9. வினைகள் அறுத்து திருவடி இன்பம் தருபவன் இறைவனே.
   Vinaigal arutthu thiruvadi inbam tharubavan iraivane.

10. பிழையுணர்ந்து வருந்தி, அழுது, தொழும் எல்லா உயிரும் ஆனந்த பரவசத்தில் அழுந்தும்.
    Pizhaiyunarnthu varunthi, azhuthu, thozhulum ella uyirum aanantha paravasatthil azhunthum.

திருவாசகம்
திருச்சதகம்

ஆனந்தாதீதம்
(பரவச உணர்வின் முதிர்ந்த நிலை)
(பேரின்பத்தில் தன்னை மறந்த நிலை)

Aananthaatheetham
(Paravasa unarvin muthirntha nilai)
(Pearinbathil thannai marantha nilai).

1. இறைவன் குருவாக வந்து ஆட்கொண்டும், திருவடி சேரும் விதிவேண்டும்.
   Iraivan guruvaaga vanthu aatkondum, thiruvadi serum vithiveandum.

2. மெய்யடியார்கள் இறைவன் திருவடியை அடைவது உறுதி.
   Meiyadiyaargal iraivan thiruvadiyai adaivathu uruthi.

3. எல்லா உயிர்களுக்கும் திருவருள் பெரும் தகுதியினை சிவபரம்பொருளே ஏற்படுத்தும்.
   Ella uyirgalukkum thiruvarul perum thaguthiyinai sivaparamporule eartpadutthum.

4. எது நடந்தாலும் இறைவன் பார்த்துக்கொள்வார் என்று முழு சரண் அடைதல் வேண்டும்.
   Ethu nadanthaalum iraivan paartthukkollvaar endru muzhu saran adaithal veandum.

5. உயிர்கள் அறிவதற்கு அறியவனான இறைவன் தன் கருணையினால் வலியவந்து அருளுவன்.
   Uyirgal arivathatku ariyavanaana iraivan than karunaiyinaal valiyavanthu aruluvan.

6. இறைவன் சர்வ வல்லமையாளன்.
   Iraivan sarva vallamaiyaalan.

7. இறைவனின் திருவடியே உயிர்களுக்கு பற்றுக்கோடு.
   Iraivanin thiruvadiye uyirgalukku pattrukkoadu.

8. இறைவன் அடியார்களுக்கு அருந்துணையாக இருந்து அருளுகின்றான்.
   Iraivan adiyaargalukku arunthunaiyaaga irunthu arulugindraan.

9. மெய்யடியார்கள் எப்பொழுதும் இறைவனை அவன் திருவடியின் அருகில் இருந்து துதிக்கவே விரும்புர்.
   Meiyadiyaargal eppozhuthum iraivanai avan thiruvadiyin arugil irunthu thuthikkave virumbuvar.

10. திருவடி பேறு / இறையனுபவம் சொல்லற்கரியது.
    Thiruvadi pearu / iraiyanubavam sollartkariyathu.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Thiruchittrambalam.